

منهای فوتبال

کشتی دنبال مجوز تمرین!

در حالی که هر روز به واسطه افزایش آمار کرونا و شکسته شدن مرگ و میر به خاطر این ویروس، با تمهیدات جدیدی از جمله اجباری شدن ماسک روبرو هستیم، فدراسیون کشتی به دنبال کسب مجوز برای شروع تمرینات است. این در حالی است که اخیراً احسین نوری ملی پوش کشتی فرنگی نیز به کرونا مبتلا شده و در بیمارستان بستری است. در جلسه‌ای که صبح روز گذشته بین کادرهای فنی تیم‌های ملی کشتی فرنگی و آزادبزرگسالان بانایب رییس فدراسیون کشتی برگزار شد، یکی از موارد مهم مطرح شده کسب مجوز از ستاد ملی مبارزه با کرونا و همچنین مشخص شدن زمان قطعی برگزاری مسابقات از سوی اتحادیه جهانی کشتی برای برنامه ریزی جهت شروع تمرینات بود. از دیگر موارد عنوان شده فرصت کم لحاظ شده تا شروع مسابقات جهانی و عدم امکان اجرای چرخه انتخابی بود و پیشنهاد شد که مبنای انتخاب کشتی گیران طبق ضوابط سال گذشته باشد. بر این اساس برآیند نتایج این جلسه به صورت مکتوب جهت تصمیم گیری به رییس فدراسیون ارائه خواهد شد تا با بررسی ها و تمهیدات لازم، نسبت به اتخاذ تصمیم نهایی اقدام شود.

۱۶ تیم آماده لیگ بسکتبال

یازدهم تیر ماه آخرین مهلت اعلام آمادگی تیم‌های برای حضور در لیگ برتر بسکتبال بود و طبق اعلام فدراسیون تاکنون ۱۶ خواهان حضور در لیگ هستند. ۱۱ تیم لیگ برتری فصل گذشته و پنج تیم از دسته اول بار سال نامه به فدراسیون آمادگی حضورشان را به فدراسیون ارسال کرده‌اند. در این بین خبری از شهرذاری گرگان و پتروشیمی بندرامام نیست. گرانگی هابو موضع خود مبنی بر قهرمانی در فصل گذشته بودند و به دنبال تضمین از فدراسیون هستند و مسئولان پتروشیمی هم دیگر علاقه‌ای به تیمداری در لیگ ندارند. فدراسیون بسکتبال به دنبال این است که لیگ فصل آینده را از شهرپور ماه آغاز کند که با توجه به وضع موجود در مورد کرونا، بعید به نظر می‌رسد این اتفاق بیفتد.

باور ژاپنی‌ها به برگزارد شدن المپیک

نظر سنجی‌های اخیر در ژاپن نشان می‌دهد ۷۷ درصد شهروندان این کشور بر این باور هستند بازی‌های المپیک و پارالمپیک توکیو نمی‌تواند سال آینده برگزار شود. این نظر سنجی که توسط شبکه خبری ژاپن انجام شده حاکی از این است که ۱۷ درصد مردم اعتقاد دارند المپیک تعویق افتاده در سال ۲۰۲۱ برگزار می‌شود. این بازی‌ها قارر بود مردادماه امسال برگزار شود که به دلیل شیوع ویروس کرونا به مدت یک سال به تعویق افتاد. کمیته بین‌المللی المپیک و کمیته برگزاری بازی‌های توکیو بر این موضوع تاکید دارند که بازی‌های سال آینده به دلیل نگرانی‌های مالی باید به صورت ساده برگزار شود. این نگرانی هم وجود دارد که تا زمان برگزاری بازی‌های بحرمان کرونا فروکش نکند. برخی نیز بر این باور هستند برای حضور در بازی‌ها واکسن لازم است تا بتوان مسابقات را باطمینان برگزار کرد. یک نظر سنجی نیز ماه گذشته انجام شد که در آن شهروندان ژاپنی تاکید داشتند بازی‌های المپیک نباید برگزار شود. در چند روز اخیر شمار مبتلایان به ویروس کووید ۱۹ در ژاپن افزایش یافته است. ۹۷۷ نفر به خاطر کرونا در این کشور جان خود را از دست داده‌اند.

تیراندازان المپیک در اردو

تمرینات مجدد تیراندازان با رعایت پروتکل‌ها از سر گرفته شده است. تمرینات تیم ملی تفنگ زبر نظر الهام هاشمی در حال پیگیری است که ورزشکاران المپیک غیر از فاطمه کرمزاده در فدراسیون حضور دارند. این بانوی ملی پوش کشورمان به دلیل امتحانات در تمرینات حضور نداشته است. علاوه بر ورزشکارانی که سهمیه المپیک توکیو گرفته‌اند، امیر محمد نکونام هم در تمرینات حضور دارد. هانیبه رستمیان و جواد فروغی دوملی پوش تیرانداز کشورمان هم روزهای یکشنبه و سه‌شنبه تمرینات خود را پیگیری می‌کنند. تیم ملی تیراندازی ایران موفق به کسب ۶ سهمیه المپیک توکیو شده است و امیدهای زیادی به این تورنمنت دارد.

فدراسیونی که با حیثیت لیگ برتر بازی می‌کند

این فوتبال است یا سیرک؟

بعد از ظهر یکشنبه، لیگ نوزدهم با لحظه‌های خاص و عجیبی روبرو شد. جایی که دو تیم به خاطر قر نطینه شدن در بحران کرونا، قید سفر به شهرهای میزبان را زدند اما دو تیم رقیب، با اصرار زیادی به زمین رفتند تا خودشان را برای هیچ و پوچ آماده کنند. همه این تصاویر تلخ و زشت، حاصل یک مدیر بیت‌غلط در فوتبال هستند. دستپخت مدیرانی که نه برای برگزاری رقابت‌ها نقشه‌ای دارند و نه زبر بار تعطیلی مسابقات می‌روند. مدیرانی که سفت و محکم به صندلی‌شان چسبیده‌اند و اگر همه این فوتبال – به جز خودشان – را آب ببرد، برای لحظه‌ای چشم‌های‌شان را باز نمی‌کنند.

حیدر بهاروند، علی کفاشیان و سایر همکارها، باید هر چیزی را بیاور کرد. آنها حقیقتاً هنرمند هستند. هنر شان هم این است که دست روی دست بگذارند تا روزها پشت سر هم سپری شوند. این وسط اگر تیم‌ها و مدیران‌شان یکدیگر را تکه و پاره نکنند هم فدراسیون فوتبال، واکنشی نشان نمی‌دهد. فدراسیونی‌ها اساساً آنقدر رلیکس هستند که انگار

آرپاطاری

برای یک لحظه هم که شده، به همه قاب‌های به جان مانده از فوتبال ایران در عصر کرونا نگاه کنید. از همان روز اول، که هواداران سیاهان جلوی حرکت اتوبوس باشگاه را گرفتند و این تیم مشغول تمرین در راهروهای نقش جهان بود، تا همین هفته که بازیکنان نساجی

چهره به چهره

عصای دست امروز، عامل نگرانی بزرگ فردا

مهدی؛ ستاره بی‌جانشین

آرپارهنورد

وقتی بیزانوند رسماً اولین قرارداد اروپایی در زندگی ورزشی‌اش را امضا کرد تا آخرین ماه‌های حضور در پرسپولیس را پشت سر بگذارد، هواداران باشگاه چندانی شوکه نشدند و اعضای کادر فنی نیز، نگرانی بزرگی را تجربه نکردند. بیروبر پرسپولیس، یک جانشین آماده داشت که در طول همین فصل، فوق‌العاده ظاهر شده بود. در مورد مهدی ترابی اما این موضوع به هیچ وجه صدق نمی‌کند. جدایی او برای پیوستن به یک تیم اروپایی در پایان فصل، از همین حالا بزرگ‌ترین دغدغه هواداران باشگاه است. مهدی با گل‌های کلیدی‌اش در لیگ نوزدهم، بی‌جانشین‌ترین ستاره پرسپولیس محسوب می‌شود.

«ترابی گل می‌زند و پرسپولیس می‌برد». این گزاره را در طول فصل، بارها و بارها شنیده‌ایم. اتفاقی که دائماً تکرار می‌شود تا قمر مزها فاصله بیشتری از نزدیک‌ترین تعقیب‌کننده‌ها بگیرند. حتی تعطیلات طولانی مدت لیگ برتر به خاطر شیوع کرونا نیز، تأثیری در کیفیت بازی ترابی نداشته است. او که پس از تعطیلات در اولین مسابقه روبروی پیکان نیز محروم بود، این

اتفاق روز

جیمی ماجراجو در باشگاه صدتایی‌های لیگ برتر

واردی وارد می‌شود!

دیل دیدنی جیمی واردی در مسابقه این هفته با کریستال پالاس، ستاره انگلیسی را وارد باشگاه صدتایی‌های لیگ برتر کرد. او حالا به فهرست مهاجمانی تعلق دارد که توانسته‌اند در لیگ برتر، ۱۰۰ گل یا بیشتر به ثمر برسانند. واردی مرد کلیدی لستر سیتی در جریان قهرمانی شگفت‌انگیز این تیم در فوتبال انگلیس بود. بازیکنی که انتظار می‌رفت خیلی زود باشگاه لستر را ترک کند. او حتی از آرنسانل پیشنهاد رسمی دریافت کرد و در یک قدمی ترک باشگاه بود اما سرانجام تصمیم گرفت تا پایان دوران فوتبال، بپراهن ای‌ها را بر تن داشته باشد. واردی در این چند فصل، همواره یک مهاجم

یک «مقصر» دارد. برای یافتن مقصر، به جای دیگری به جز فدراسیون فوتبال نگاه نکنید. فدراسیونی که با ضعف و ناتوانی‌اش، اینچنین آدم‌ها را به جان هم می‌اندازد و اینچنین، زندگی دیگران را تهدید می‌کند. فدراسیونی که ظاهرآیا هر ایده‌ای برای «آینده» مخالف است و هیچ کس صدایش را نمی‌شنود. مسئول سازمان لیگ، تصور می‌کند تنها اعلام «برنامه» بازی‌ها برای روی روال افتادن لیگ برتر کافی است. مگر شما مسئول «برگزاری» بازی‌ها نیستید؟ چطور در حالی که یک تیم اصلاً به شهر محل بازی‌اش سفر نکرده، به تیسیم مقابل اجازه می‌دهید که وارد ورزشگاه شود و ژست آمادگی برای مسابقه بگیرد؟ مگر نمی‌دانید که همین موضوع، فردا آغاز گرجنجال تازه‌ای برای فوتبال ایران خواهد شد؟ مگر نمی‌دانید که همین فردا تیم میزبان در خواست «سه بر صفر» شدن بازی‌اش را با شما در میان خواهد گذاشت؟ یعنی باید باور کنیم که دستگاه عریض و طویل فدراسیون فوتبال با همه این تشکیلات، حتی از قدرت لازم برای اعلام «لغو» یک مسابقه فوتبال برخوردار نیست؟ یعنی باید باور کنیم که این همه انفعال و ناتوانی، «تعمدی» نیستند و قصد نابود کردن این فوتبال به وحشتناک‌ترین شکل ممکن را ندارند؟ فوتبال ایران، این روزها به اندازه آدمک‌های هواداری استادبوم‌ها زشت است و به اندازه میزان هیجان بازی‌ها، ناامیدکننده. مسئول اصلی این ناامیدی عمومی نیز هیچ نهادهای به جز فدراسیون فوتبال نیست. این جماعت دیگر باید چه بلایی بر سر فوتبال بیارند که باور کنیم گزینه مناسبی برای قرار گرفتن در این جایگاه نیستند؟ قرارداد و پلموتس و فاجعه قرض دو میلیون دلاری از شستا کافی نبود؟ اثبات دروغ‌گویی کافی نبود؟ ضعف در تایید گرفتن برای اساننامه کافی نبود؟ چطور بعد از این همه رسوایی بزرگ، فدراسیون فوتبال حتی ذره‌ای تغییر نکرده است؟

مدیران فوتبال ایران، عملاً مسئولیت اصلی‌شان را رها کرده‌اند. یک نفر باید آنها را از این خواب طولانی بیدار کند. یک نفر باید به آنها بفهماند که این جماعت، متولی «سیرک» نیستند که جماعتی را به جان هم بیندازند و خودشان از دور تماشا کنند و لذت ببرند. در حساس‌ترین و سخت‌ترین روزهای فوتبال ایران، از سنگ صدامی شنویم و از مرد اول فدراسیون فوتبال نه، فدراسیونی که به دست یک مشت باز نسنخته و متخلف با محرومیت‌های پنج ساله اداره می‌شود، سرنوشتی بهتر از این هم نخواهد داشت. فدراسیونی که هرگز برای مشکلات راه حل ندارد و اصلاً خودش، یکی از بزرگ‌ترین مشکلات فوتبال ایران است. اگر آقایان مدیر و واقعات نمی‌توانند هیچ قدمی در راه کمک به فوتبال بردارند، چرا همین امروز صندلی‌شان را رها نمی‌کنند و به خانه نمی‌روند؟ آنها هرگز با بودن‌شان خبری به این فوتبال نرسانده‌اند. کاش حداقل با نبودن‌شان این بار را از روی شانه‌های نحیف فوتبال ایران بردارند. اصلاً فرق آنها با «تماشاگران» عادی فوتبال چیست وقتی هیچ موضع خاصی در مورد سرنوشت لیگ برتر ندارند؟ اصلاً آنها با چه لیاقتی به جایگاهی تکیه زده‌اند که کوچک‌ترین برنامه‌ای برای مدیریتش در ذهن ندارند؟ این دوران شوم برای فوتبال ایران بالاخره کی تمام خواهد شد؟

همه این بلبشو که فوتبال ایران را به چنین آشفته بازاری تبدیل کرده، فقط یک «مقصر» دارد. برای یافتن مقصر، به جای دیگری به جز فدراسیون فوتبال نگاه نکنید. فدراسیونی که با ضعف و ناتوانی‌اش، اینچنین آدم‌ها را به جان هم می‌اندازد و اینچنین، زندگی دیگران را تهدید می‌کند

شدد. بازیکنی که حالا دیگر بخت‌های ایده‌آل گل‌زنی را دست نمی‌دهد و حتی از معمولی‌ترین توپ‌ها برای تیمش، گل‌های سرنوشت‌ساز می‌سازد. مهدی ترابی و گل‌های سه امتیازی او، در این فصل راه موفقیت را به پرسپولیس نشان داده‌اند. او متخصص زدن گل‌هایی است که گره کور مسابقه‌های مختلف را برای سرخ‌ها باز می‌کنند. اگر این ستاره نبود، تیم گابریل کالدرون احتمالاً فصل را با یک تساوی بدون گل آغاز می‌کرد. او در همان دیدار هفته اول فصل با پارس جنوبی جم، به زیبایی دروازه حریف را باز کرد تا روی نمایش نه‌چندان دلچسب پرسپولیس‌سی‌ها، سرپوش بگذارد. در این فصل پرسپولیس بارها درون زمین درخشان ظاهر نشده اما به لطف گل‌زنی مهدی ترابی، زمین‌راه عنوان تیم برنده ترک کرده است. برای مثال می‌توان به دیدار هفته دهم با فولاد خوزستان اشاره کرد. درست قبل از آن مسابقه حساس، تساوی جنجالی پرسپولیس روبروی ماشین‌سازی رقم خورده بود و هواداران باشگاه به شدت علیه بازیکنان خودی موضع داشتند اما ترابی با یک پنالتی دقیق، تیمش را برنده آن بازی کرد تا گابریل کالدرون از زیر فشار خارج شود. مرد آرژانتینی در فوتبال ایران، بارها به انتقاد از عملکرد شاگردان خودی پرداخت اما هیچ‌وقت مهدی ترابی را سرزنش نکرد. چرا که می‌دانست ستاره شماره ۹، بهترین و آماده‌ترین

برتر به میدان نرفته بود. او اساساً خیلی دیر چهره شد و اگر کشف استعدادش کمی زودتر اتفاق می‌افتاد، می‌توانست رکورد‌های به مراتب بزرگ‌تری را نیز زیر پا بگذارد. با وجود روند کند پیشرفت، واردی دست از تلاش بر نداشت و بالاخره به آرزوهای بزرگش رسید. او با قهرمانی لیگ، تجربه‌ای را به دست آورد که برای خیلی از ستاره‌های شاغل در لیگ برتر، درست شبیه یک رویای بزرگ است. او حالا با اضافه شدن به باشگاه صدتایی‌های لیگ برتر، یکی دیگر از چالش‌های دوران حرفه‌ای‌اش را نیز با موفقیت پشت سر گذاشته است. وین رونی در زمان به ثمر رساندن اولین گلش در لیگ برتر ۱۶ ساله بود، مایکل اوون در ۱۷ سالگی اولین گلش را در لیگ برتر زد و سرخیو آگرو ۲۳ ساله بود وقتی اولین گل لیگ برتری‌اش را جشن گرفت اما جیمی واردی این تجربه را در ۲۷ سالگی به دست آورد. همه این نفرت‌ها باشگاه

صدتایی‌های لیگ برتر تعلق دارند اما شرایط جیمی با آنها کمی متفاوت است. چرا که او زمان کم‌تری برای رسیدن به این تعداد گل داشته است. در بین بازیکنان ۱۰۰ گله لیگ برتر، تنها ایان رایت در زمان به ثمر رساندن اولین گل لیگ برتری، مسن‌تر از جیمی واردی بوده است. واردی برای رسیدن به باشگاه صدتایی‌های لیگ برتر، ۲۰۶ بازی انجام داده است. آن هم در شرایطی که دید به دروگبا برای صد تایی شدن به ۲۲۰ بازی و وین رونی برای انجام این کار به ۲۴۷ بازی نیاز داشته است. او در هر ۱۶۶ دقیقه، یک گل در لیگ برتر به ثمر رسانده و بدون تردید به عنوان یکی از بهترین مهاجمان این عصر از فوتبال انگلیس، به یاد آورده خواهد شد. رکورد گل‌زنی در لیگ برتر اما هنوز به آلن شیرر تعلق دارد. مردی با رکورد دست‌نیافتنی ۲۶۰ گل در فوتبال باشگاهی انگلستان.